

“मीठे बच्चे- बाबाको श्रीमतले तिमीलाई २१ पिँढीको लागि सुख दिन्छ, यस्तो विशेष (न्यारा) मत बाबा सिवाए कसैले दिन सक्दैन, तिमी श्रीमतमा चलिराख ।”

प्रश्न:- आफूले आफैँलाई राजतिलक दिने सहज पुरुषार्थ के हो ?

उत्तर:- १) आफूले आफैँलाई राज-तिलक दिनको लागि बाबाबाट जुन शिक्षाहरू मिल्छन् त्यसलाई राम्रोसँग धारण गर । यसमा आशीर्वाद वा कृपाको कुरा छैन । २) बाबाको अनुसरण गर, अरूलाई देख्नु छैन । मन्मनाभव- यसबाट आफूलाई स्वतः तिलक मिल्छ । पढाइ र यादको यात्राबाट नै तिमी भिखारीबाट राजकुमार बन्छौ ।

गीत:- ओम् नमो शिवाए... ।

ओम् शान्ति । जब बाबा र दादा दुवैले ओम् शान्ति भन्नुहुन्छ भने दुई पटक पनि भन्न सक्नुहुन्छ किनकि दुवै एकमा हुनुहुन्छ । एउटा हुनुहुन्छ अव्यक्त, अर्का छन् व्यक्त, दुवै सँगै हुनुहुन्छ । दुवै सँगै बोल्नु पनि हुन्छ । अलग-अलग पनि हुन सक्छ । यो एक आश्चर्य छ । परमपिता परमात्माले यिनको शरीरमा बसेर ज्ञान सुनाउनुहुन्छ, दुनियाँमा यो कसैले जान्दैनन् । यो कतै पनि लेखिएको छैन । बाबाले कल्प पहिला पनि भन्नुभएको थियो र अहिले पनि भन्नुहुन्छ- म यस साधारण तनमा धेरै जन्मको अन्तमा यिनमा प्रवेश गर्छु, यिनको आधार लिन्छु । गीतामा केही न केही यस्ता महावाक्य छन् जुन केही सत्य (रियल) पनि छन् । यो सत्य अक्षर हो- म धेरै जन्मको अन्तमा प्रवेश गर्छु, जबकि यिनी वानप्रस्थ अवस्थामा हुन्छन् । यिनको लागि यो भन्नु ठीक हो । पहिला-पहिला सत्ययुगमा जन्म पनि यिनको हुन्छ । फेरि लास्टमा वानप्रस्थ अवस्थामा पुग्छन्, जसमा नै बाबा प्रवेश गर्नुहुन्छ । यिनको लागि नै भनिन्छ- मैले कति पुनर्जन्म लिएँ, यो कुरा यिनले जान्दैनन् । शास्त्रहरूमा ८४ लाख पुनर्जन्म लेखिदिएका छन् । यो सबै हो भक्तिमार्ग । यसलाई भनिन्छ- भक्ति काण्ड । ज्ञान काण्ड अलग हो, भक्ति काण्ड अलग हो । भक्ति गर्दै-गर्दै तल भर्दै आउँछन् । यो ज्ञान त एकै समय मिल्छ । बाबा एकै पटक सबैको सद्गति गर्न आउनुहुन्छ । बाबा आएर सबैलाई एकै पटक प्रारब्ध बनाउनुहुन्छ- भविष्यको । तिमी पढ्छौ नै भविष्य नयाँ दुनियाँको लागि । बाबा आउनुहुन्छ नै नयाँ राजधानी स्थापना गर्न । त्यसैले यसलाई राजयोग भनिन्छ । यसको धेरै महत्त्व छ । चाहन्छन् भारतको प्राचीन राजयोग कसैले सिकाओस्, तर आजकल यी सन्यासीहरू बाहिर गएर भन्छन्- हामी प्राचीन राजयोग सिकाउन आएका हौं । उनीहरू पनि सम्झन्छन् हामीले सिकौं किनकि सम्झन्छन् योगबाट नै स्वर्ग स्थापना भएको थियो । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- योगबलबाट तिमी स्वर्गको मालिक बन्छौ । स्वर्ग स्थापना बाबाले गर्नुभएको हो । कसरी स्थापना गर्नुहुन्छ, त्यो जान्दैनन् । यो राजयोग रूहानी बाबाले नै सिकाउनुहुन्छ । जिस्मानी कुनै मनुष्यले सिकाउन सक्दैन । आजकल मिसावट, भ्रष्टाचार त धेरै छ नि । त्यसैले बाबाले भन्नुहुन्छ- म पतितहरूलाई पावन बनाउनेवाला हुँ । अवश्य फेरि पतित बनाउनेवाला पनि कोही छ । अहिले तिमीले जज गर- वास्तवमा यस्तै हुन्छ नि । म नै आएर सबै वेद-शास्त्र आदिको सार सुनाउँछु । ज्ञानबाट तिमीलाई २१ जन्मको सुख मिल्छ । भक्तिमार्गमा हुन्छ अल्पकाल क्षणभंगुर सुख । यो हो २१ पिँढीको सुख, जुन बाबाले नै दिनुहुन्छ । बाबा तिमीलाई सद्गति दिनको लागि जुन श्रीमत् दिनुहुन्छ त्यो सबभन्दा भिन्न छ । उहाँ बाबा सबैको दिल लिनेवाला हुनुहुन्छ । जसरी त्यो जड दिलवाला मन्दिर छ, यहाँ फेरि हुनुहुन्छ चैतन्य दिलवाला मन्दिर । हुबहु तिम्रो क्रियाकलापको नै चित्र बनेका छन् । यस समय तिम्रो क्रियाकलाप चलिरहेको छ । दिल लिनेवाला बाबा मिल्नुभएको छ- सबैको सद्गति गर्नेवाला, सबैको दुःख हरेर सुख दिनेवाला । कति उँचभन्दा उँच गायन छ । उँच भन्दा उँच छ शिवबाबाको महिमा । हुन त चित्रहरूमा शंकर आदिको अगाडि शिवको चित्र देखाउँछन् । वास्तवमा देवताहरूको अगाडि शिवको चित्र राख्न त निषेध छ । उनीहरूले त भक्ति गर्दैनन् । भक्ति न देवताहरूले गर्छन्, न सन्यासीले गर्न सक्छन् । तिनीहरू हुन् ब्रह्म ज्ञानी, तत्त्व ज्ञानी । जसरी यो आकाश तत्त्व छ, त्यसरी नै त्यो ब्रह्म तत्त्व हो । उनीहरूले बाबालाई त याद गर्दैनन्, न उनीहरूलाई यो महामन्त्र मिल्छ । यो महामन्त्र बाबा नै आएर संगमयुगमा दिनुहुन्छ । सबैको सद्गति दाता बाबा एकै पटक आएर मन्मनाभवको मन्त्र दिनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! देह सहित देहका सबै धर्म त्याग, आफूलाई अशरीरी आत्मा सम्भेर म बाबालाई याद गर । कति सहज सम्झाउनुहुन्छ । रावण राज्यको कारण तिमी सबै देह-अभिमानी बनेका छौ । अहिले बाबा तिमीलाई आत्म-अभिमानी बनाउनुहुन्छ । आफूलाई आत्मा सम्भेर म बाबालाई याद गरिराख अनि आत्मामा जुन खाद परेको छ, त्यो निकल्नेछ । सतोप्रधानबाट सतोमा आउनाले कलाहरू कम हुन्छन्

नि । सुनको पनि क्यारेट हुन्छ नि । अहिले त कलियुग अन्तमा सुन देखनमा पनि आउँदैन, सत्ययुगमा त सुनका महल हुन्छन् । कति रात-दिनको फरक छ । त्यसको नाम नै छ— स्वर्णिम संसार । वहाँ ईटा-पत्थर आदिको काम हुँदैन । भवन बन्छ, त्यसमा पनि सुन-चाँदी सिवाय अरू मिसावट हुँदैन । वहाँ विज्ञानद्वारा धेरै सुख हुन्छ । यो पनि ड्रामा बनेको छ । यस समय विज्ञान घमण्डी छ, सत्ययुगमा घमण्डी भनिदैन । वहाँ त विज्ञानद्वारा तिमीलाई सुख मिल्छ । यहाँ छ अल्पकालको सुख फेरि यसबाट नै भारी दुःख मिल्छ । बम आदि यी सबै विनाशको लागि बनाइ रहन्छन् । बम बनाउनको लागि अरूलाई मनाही गर्छन् फेरि आफूले चाहि बनाइरहन्छन् । सम्झन्छन् पनि— यी बमहरूबाट हाम्रो नै मृत्यु हुनु छ तर फेरि पनि बनाइरहन्छन्, बुद्धि छैन नि । यो सबै ड्रामामा निश्चित छ । नबनाइकन रहन सक्दैनन् । मानिसहरूले सम्झन्छन्— यी बमहरूबाट हाम्रो नै मृत्यु हुनेछ । तर थाहा छैन, कसले प्रेरित गरिरहेको छ, हामी नबनाइकन रहन सक्दैनौं । अवश्य बनाउने पऱ्यो । विनाश पनि ड्रामामा निश्चित छ । कसैले जति पनि शान्ति पुरस्कार देओस् तर शान्ति स्थापना गर्नेवाला एक बाबा नै हुनुहुन्छ । शान्तिको सागर बाबाले नै शान्ति, सुख, पवित्रताको वर्सा दिनुहुन्छ । सत्ययुगमा हुन्छ बेहदको सम्पत्ति । वहाँ त दूधको नदीहरू बग्छन् । विष्णुलाई दूधको सागरमा देखाउँछन् । यो तुलना गरिन्छ । कहाँ त्यो क्षीर सागर, कहाँ यो विषय सागर । भक्ति मार्गमा फेरि तलाउ आदि बनाएर त्यसमा पत्थरमाथि विष्णुलाई सुताउँछन् । भक्तिमा कति खर्च गर्छन् । कति समय र पैसाको बर्बाद गर्छन् । देवीहरूको मूर्तिहरू कति खर्च गरेर बनाउँछन् फेरि नदीमा डुबाइदिन्छन्, त्यसैले पैसा व्यर्थ गयो नि । यो हो खेलौनाहरूको पूजा । कसैको पनि कर्तव्यको बारेमा थाहा छैन । अहिले तिमी कसैको पनि मन्दिरमा गयो भने तिमी हरेकको कर्तव्यलाई जान्दछौ । बच्चाहरूलाई मनाही छैन, कहिँ पनि जान सक्छौ । पहिला त बेसमझ भएर जान्थ्यौ । अहिले समझदार बनेर जान्छौ । तिमीले भन्नेछौ— हामीले यिनको ८४ जन्मलाई जान्दछौ । भारतवासीलाई त कृष्णको जन्मको बारेमा पनि थाहा छैन । तिम्रो बुद्धिमा यो सबै ज्ञान छ । ज्ञान आम्दानीको स्रोत हो । वेद-शास्त्र आदिमा कुनै लक्ष्य-उद्देश्य छैन । स्कूलमा हमेशा लक्ष्य-उद्देश्य हुन्छ । यस पढाइबाट तिमी कति धनवान बन्छौ ।

ज्ञानबाट हुन्छ सद्गति । यस ज्ञानबाट तिमी सम्पत्तिवान बन्छौ । तिमी कुनै पनि मन्दिरमा जान्दछौ भने भट्ट सम्झन्छौ— यो कसको यादगार हो । जस्तै दिलवाडा मन्दिर छ— त्यो हो जड, यो हो चैतन्य । हुबहु जसरी यहाँ वृक्षमा देखाइएको छ, त्यस्तै मन्दिर बनेको छ । तल तपस्यामा बसेका छन् । माथि छतमा सारा स्वर्ग छ । धेरै खर्च गरेर बनेको छ । यहाँ त केही पनि छैन । भारतवर्ष १०० प्रतिशत सम्पन्न, पावन थियो । अहिले १०० प्रतिशत विपन्न, पतित छ किनकि यहाँ सबै विकारबाट जन्म लिन्छन् । वहाँ गन्दगीको कुरा हुँदैन । गरुड पुराणमा रोचक कुराहरू लेखे ताकि मनुष्य केही सुधिऊन् । तर ड्रामामा मनुष्यलाई सुधिनु नै छैन । अहिले ईश्वरीय स्थापना भइरहेको छ । ईश्वरले नै स्वर्ग स्थापना गर्नुहुन्छ नि । उहाँलाई नै स्वर्ग स्थापना गर्ने पिता भनिन्छ । बाबाले सम्झाउनुभएको छ— ती सैनिक जो लड्छन्, उनले सबैथोक गर्छन् राजा-रानीको लागि । यहाँ तिमीले मायामाथि विजय पाउँछौ आफ्नो लागि । जति गर्छौ त्यति पाउँछौ । तिमी हरेकले आफ्नो तन, मन, धन स्वर्ग बनाउनमा खर्च गर्नुपर्छ । जति गर्छौ त्यति उँच पद पाउँछौ । यहाँ रहनेहरूको त केही पनि छैन । अहिलेको लागि नै गायन छ— किनकी दबी रहेगी धूल में... । अहिले बाबा आउनुभएको छ, तिमीलाई राज्य-भाग्य दिलाउन । भन्नुहुन्छ— अब तन-मन-धन सबै यसमा लगाऊ । यिनले सबै थोक समर्पण गरे नि । यिनलाई भनिन्छ महादानी । विनाशी धनको दान गर्छन् भने अविनाशी धनको पनि दान गर्नुपर्छ, जसले जति दान गरोस् । प्रसिद्ध दानी हुन्छन् भने भन्छन् फलाना बडो दानी थियो । नाम त हुन्छ नि । उनीहरूले अप्रत्यक्ष (इन्डाइरेक्ट) ईश्वर अर्थ गर्छन् । राजाई स्थापना हुँदैन । अहिले त राजाई स्थापना हुन्छ । त्यसैले सम्पूर्ण महादानी बन्नु छ । भक्तिमार्गमा गाउँछन् पनि — हामी बलिहार जानेछौं.... । यसमा खर्च केही छैन । सरकारको कति खर्च हुन्छ । यहाँ तिमी जे जति गर्छौ आफ्नो लागि । फेरि चाहे ८ को मालामा आऊ, चाहे १०८ मा, चाहे १६१०८ मा । सम्मान सहित पास हुनु छ । यस्तो योग गर, जसबाट कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्न सक्, फेरि कुनै सजाय खानुपर्दैन ।

तिमी सबै हो योद्धा । तिम्रो लडाईं छ रावणसँग, कुनै मनुष्यसँग होइन । फेल हुनाको कारणले दुई कला कम हुन गयो । त्रेतालाई दुई कला कम स्वर्ग भनिन्छ । बाबालाई पूरा अनुसरण गर्ने पुरुषार्थ त गर्नुपर्छ नि । यसमा मन बुद्धिबाट समर्पण (सरेण्डर) हुनुपर्छ । बाबा यो सब थोक हजुरको हो । बाबा भन्नुहुन्छ— यो सेवामा लगाऊ । मैले जो तिमीलाई मत दिन्छु, त्यो कार्य गर । युनिभर्सिटी खोल, सेन्टर खोल । धेरैको कल्याण हुनेछ । केवल यो सन्देश

(मेसेज) दिनु छ बाबालाई याद गर र वर्सा लेऊ । मेसेन्जर, पैगम्बर तिमी बच्चाहरूलाई नै भनिन्छ । सबैलाई यो मेसेज देऊ— बाबाले ब्रह्माद्वारा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भने तिम्रा विकर्महरू विनाश हुन्छ, जीवनमुक्ति मिल्छ । अहिले छ जीवनबन्ध फेरि जीवनमुक्त हुनेछ । बाबा भन्नुहुन्छ— म भारतमा नै आउँछु । यो ड्रामा अनादि बनेको छ । कहिले बन्थ्यो, कहिले पूरा हुन्छ ? यो प्रश्न उठ्न सक्दैन । यो त ड्रामा अनादि चलि नै रहन्छ । आत्मा कति सानो बिन्दी छ । उसमा यो अविनाशी पार्ट भरिएको छ । कति गहन कुरा छ । तारा जस्तै सानो बिन्दी छ । माताहरूले पनि निधारमा टीका (बिन्दी) लगाउँछन् । अहिले तिमी बच्चाहरूले पुरुषार्थबाट आफूले आफैँलाई राजतिलक दिदैछौ । तिमी बाबाको शिक्षामा राम्रोसँग चल्छौ भने मात्र तिमीले आफूलाई राजतिलक दिनेछौ । यस्तो होइन— यसमा आशीर्वाद वा कृपा हुन्छ । तिमीले नै आफूलाई राजतिलक दिन्छौ । वास्तवमा यो राज-तिलक हो । बाबालाई अनुसरण गर्ने पुरुषार्थ गर्नु छ । अरूलाई हेर्नु छैन । यो हो मन्मनाभव, जसबाट आफूले आफैँलाई तिलक मिल्छ, बाबाले दिनुहुन्छ । यो हो नै राजयोग । तिमी भिखारीबाट राजकुमार बन्छौ । त्यसैले कति राम्रो पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । फेरि यिनलाई पनि अनुसरण गर्नु छ । यो त बुझ्ने कुरा हो नि । पढाइबाट कमाई हुन्छ । जति-जति योग हुन्छ, उति नै धारणा हुन्छ । योगमा नै मेहनत छ । त्यसैले भारतको राजयोगको गायन छ । बाँकी गंगा स्नान गर्दा-गर्दा त आयु नै सकिदासम्म पनि पावन बन्न सकिदैन । भक्ति मार्गमा ईश्वर अर्थ गरिबहरूलाई दिन्छन् । यहाँ फेरि स्वयं ईश्वर आएर गरिबहरूलाई नै विश्वको बादशाही दिनुहुन्छ । गरीब निवाज हुनुहुन्छ नि । भारतवर्ष १०० प्रतिशत पवित्र थियो, जुन अहिले १०० प्रतिशत अपवित्र छ । दान सधैं गरिबलाई दिइन्छ । बाबाले कति उँच बनाउनुहुन्छ । यस्ता बाबालाई गाली दिन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— यसरी जब ग्लानि गर्छन् तब मलाई आउनुपर्छ । यो पनि ड्रामा बनेको छ । उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, टिचर पनि हुनुहुन्छ । सिक्खहरू भन्छन्— सतगुरु अकाल । बाँकी भक्तिमार्गका गुरु त धेरै छन् । अकाललाई तखत केवल यो (ब्रह्माको) मिल्छ । तिमी बच्चाहरूको पनि तखत प्रयोग गर्नुहुन्छ । भन्नुहुन्छ— म यिनमा प्रवेश गरेर सबैको कल्याण गर्छु । यस समय यिनको यो पार्ट छ । यो बडो बुझनुपर्ने कुरा छ । नयाँले केही बुझ्न सक्दैनन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अविनाशी ज्ञान धन दान गरेर महादानी बन्नु छ । जसरी ब्रह्मा बाबाले आफ्नो सबैथोक यसमा लगाउनुभयो, यस्तै गरी बाबालाई अनुसरण गरेर राजाईमा उँच पद लिनु छ ।
- २) सजायबाट बच्नको लागि यस्तो योग गर्नु छ, जसबाट कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्न सकियोस् । सम्मान सहित पास हुने पूरा-पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ । अरूलाई देख्नु छैन ।

वरदानः— यादको जादू मन्त्रद्वारा सर्व सिद्धिहरू प्राप्त गर्ने सिद्धि स्वरूप भव

बाबाको याद नै जादू मन्त्र हो, यस जादूको मन्त्रद्वारा जुन सिद्धि चाहन्छौ त्यो प्राप्त गर्न सक्छौ । जस्तै स्थूलमा पनि कुनै कार्यको सिद्धिको लागि मन्त्र जप्छन्, यसरी नै यहाँ पनि यदि कुनै कार्यमा सिद्धि चाहन्छौ भने यो यादको महामन्त्र नै विधि स्वरूप हो । यो जादू मन्त्रले सेकेण्डमा परिवर्तन गरिदिन्छ । यो सदा स्मृतिमा राख्यौ भने सदा सिद्धि स्वरूप बन्दैछौ । किनकि यादमा रहनु ठूलो कुरा होइन, सदा यादमा रहनु— यही ठूलो कुरा हो । यसैबाट सबै सिद्धिहरू प्राप्त हुन्छन् ।

स्लोगनः— सेकेण्डमा विस्तारलाई सार रूपमा ग्रहण गर्नु अर्थात् अन्तिम सर्टिफिकेट लिनु हो ।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नको लागि विशेष होमवर्क :

- (१६) बीच-बीचमा संकल्पहरूको ट्राफिकलाई स्टप गर्ने अभ्यास गर । एक मिनेटको लागि संकल्पहरूलाई, चाहे शरीरद्वारा चलि रहेका कर्मलाई रोकेर बिन्दु रूपको प्राक्टिस गर । यो एक सेकेण्डको अनुभवले पनि सारा दिन अव्यक्त स्थिति बनाउनमा मदत गर्नेछ ।

✽ शब्दार्थः— १) कल्ट— काण्ड, पूजापद्धति